

Tabula Chronologica

478

A. M.	A. Chr.
1558	Sem, alter filius Noe, nascitur.
1651	Lamech, pater Noe, annis natus 777. moritur.
1656	Mathusala post producam diutius, quam ceteri quique homines, vitam, annis natus 969. obit. Gen.5. 27.
1656	Deus Noemum monet, ut ad ingredendum in Arcam se disponat, ad diem 10. secundi mensis, Novembri & Decembri respondentis.
	Die 17. ejusdem mensis, Noe una cum uxore, & filiis, atque tribus uxoribus trium filiorum, in Arcam ingreditur.
	Pluviae perpetuae super terram ruunt 40. diebus & 40. noctibus. Aquæ 150. diebus terra superficiem operiunt.
	Die 17. septimi mensis Arca in monte Ararat consistet. Die primâ decimi mensis cacumina montium apparent. Gen.8. 3. 4.
	Post 40. dies Noe corvum dimittit. Gen.8. 6. 7.
	Post 7. dies columba ex Arcâ à Noe dimissa, statim regreditur.
	Post 7. alios dies iterum dimissa, ad vesperam regreditur, virentem olivæ ramum in rostro tenens. Post alios septem dies avolans, iterum amplius non reddit. Gen.8. 12.
1657	Noe, & atatis anno 601. primâ die primi mensis, tectum Arcæ reducit.
	Die 27. secundi mensis Noe ex Arcâ egressus, Sacrificium eucharisticum immolat. Carnes in escam hominibus à Deo permittuntur. Deus nunquam se ultra diluvium universale immissurum, datâ in pignos fidei suæ Iride, pollicetur. Gen.8. 9.
1658	Arphaxad, filius Sem, nascitur.
1663	Septem annis circiter post diluvium, Noe plantata vinea, & largius epoto vino; in honore corporis habitu in somnum resolutus, sub tentorio jacet. Cham patrem irridet; & Noemus è somno experrectus, in Chanaän filium Cham, sive 7. annorum facile puerum, maledictum pronunciat.
1693	Sale, filius Arphaxad, nascitur.
1723	Heber, filius Sale, nascitur.
1757	Phaleg, filius Heber, nascitur.
1770	Circa illud tempus, homines ædificium turris Babelis aggressi sunt; sed Deus linguis eorum confusis, abstinere, atque in varias mundi partes se dividere coegit.
1771	Hic etiam exordium statuit Monarchia Assyriorum per Nemrod. Gen.10. 9. 10. Post eum annum, usque ad captam ab Alexandro Magno Babylonem, 1903. anni numerantur; quæ annorum summa cum observationibus Chaldaeorum à Callisthene suppunctâ congruit. Porphyri apud Simplic. l. de Cœlo.
	Imperium Ægyptium circa idem tempus auctore Cham patre Mezraim cœpit. Duravit autem 1663. annis, usque ad captam Ægyptum per Cambyses. Conf. Manass. in Annal.
1787	Rehu, filius Phaleg, nascitur.
1819	Sarug, filius Rehu, nascitur.
1849	Nachor, filius Sarug, nascitur.
1878	Thare, filius Nachor, nascitur.
1948	Aran, filius Thare, nascitur.
2006	Noe, annis natus 950. moritur.
2008	Abram, filius Thare, nascitur.
2018	Sarai, uxor Abrami nascitur.
2083	Abram in Ur Chaldaeorum vocatur; quare in Charras, sive Haran Melopotamia se confert. Ibi Thare pater ipsius, annis natus 205. moritur. Gen.31. 31.
2083	Abram in urbe Haran secundò vocatus, in Terram Promissionis unà cum Sarai uxore suâ, & Loth nepote suo, se conferens, in Sichem sedem constituit.
2084	Abram in Ægyptum descendit. Pharaon uxorem ipsius rapit: deinde viro restituit. Abram ex Ægypto egrediens, à Loth nepote suo dividitur.
2091	Reges Sodomæ, & Gomorrhæ à Codorlahomor desciscunt.
2092	Codorlahomor, unâ cum aliis sibi federatis, in desciscentes à se Reges Sodomæ, Gomorrhæ, aliquo, bellum infert. Rebellibus prælio vicit, Sodoma diripitur. Loth captivus ab hostibus deducitur. Abram illas infestus fundit, ac receptâ prædâ Loth reducit. Melchisedech viator Abramo benedicit.
	Dominus, initio cum Abramo sœdere, florentem illi posteritatem pollicetur. Gen.15.
2093	Sarai famulam suam Agar in thorum viri introducit.
2094	Ismail filius Abram, & Agar nascitur.
2107	Novum sœdus Dei cum Abram, & nova longe posteritatis promissio. Gen.17. Deus nomen Abram in Abraham, & Sarai in Sarah mutat. Abraham tres Angelos sub itinerantium figurâ hospitio recipit, à quibus
	1907 1906 1893

Generalis Historiæ Biblicæ.

479

A. M.	A. Chr.
	bus orituri Isaaci spes ipsi facta est.
	Sodoma, Gomorrah, Adama, Seboim, dilapsis Cœlitus flammis absumentur. Loth præservatur. In Segor sepe recipit. Incustum cum geminis pueris filiabus suis committit.
2108	Abraham, è valle Mambræ digressus, in Bersabee venit.
2115	Isaac, filius Abrahani, & Saræ nascitur. Gen.17.
	Sara, uxor Ismaeli cum Isaac ludente, peleare è domo Agar, & Ismaeli virum cogit. Agar Ægyptiam soemianum cum Ismaeli coniugio copulat, ex qua Ismael plures genuit filios.
2133	Fœdus Abrahani cum Abimelecho Rege Gerara. Gen.21.
2145	Abraham filium suum Isaac in holocaustum Deo offerte parat. Gen.22.
2146	Sara, Uxor Abrahani, annis nata 127. moritur. Gen.23. 1. 2.
	Abraham Oeconomum suum Eliezer, ad postulandam filio suo Isaac uxori, in Mesopotamiam mittit. Eliezer Rebecam adducit. Gen.24. & 25.
2150	Nuptia Abrahani cum Cethurâ, ex qua plures filios genuit.
2158	Sem, filius Noe, moritur, 500. annis post natum Arphaxad.
2167	Rebecca, post longam 19. annorum sterilitatem, tandem, deprecante Isaco, concipit.
2168	Jacob, & Esau nascuntur.
2184	Abraham, annis natus 175. moritur.
2187	Heber annis natus 464. moritur.
2200	Isaac Geraram concedit. Deus factas Abrahamo patri illies promissiones cum ipso innovat. Isaac fœdus init cum Abimelecho Rege Gerara.
2208	Nuptia Esau cum soemini Chananeis.
2208	Diluvium Ogygis in Atticâ 1020. anni ante primam Olympiadem.
2231	Ismael, filius Abrahani natu major, annis natus 137. moritur.
2245	Isaac imprudens Jacobo pro Esau benedit.
	Jacob in Melopotamiam ad avunculum suum Labanum concedens, Liam primum, deinde Rachelem ducit.
2246	Ruben, filius Jacobi, & Lia nascitur.
2247	Simeon, filius Lia, nascitur.
2248	Levi, filius Lia, nascitur.
2249	Juda, filius Lia, nascitur.
2259	Joseph, filius Rachelis, & Jacobi nascitur.
2265	Jacob redditum ad parentes suos in Chanaanitidem statuit. Abeuntem Laban prosecutus in montibus Galadæ asequitur. Esau obviam venienti progressus, amicissimè illum recipit. Jacob in Sichem pervenit. Dina, filia Jacobi, solemnitas Chanaanorum spectans, à Sichem filio Hemor rapitur. Acceptam injuriam fratres Dina nece Schemitarum ultи sunt.
2273	Benjamin, filius Rachelis, nascitur.
2276	Joseph, annis natus 17. fratrum criminis ad patrem denunciat; quare invida in se fratrum concitat, pretio ab illis divenditus, in Ægyptum adductus est, ubi mancipii loco à Putiphare emitur.
2276	Circa ea tempora Juda ducit filiam Sue Chananei, ex qua Her, Onam, & Selam genuit.
2286	Joseph ab uxore domini sui Putipharis ad crimen sollicitatus, resistens, in carcere detruditur.
2287	Somnia duobus Praefectis Regis Pharaonis Joseph interpretatur.
2288	Isaac, annis natus 180. moritur.
2289	Joseph somnia Pharaonis interpretatus, è carcere liberatur, & totius Ægypti præfecturā donatur.
2290	Exordium septem annorum ubertatis prædictæ à Josepho.
2291	Manasse, filius Josephi, nascitur.
2296	Ephraim, alter filius Josephi, nascitur.
2297	Decem fratres Josephi ad frumentum comparandum in Ægyptum veniunt. Joseph, retento in custodiā Simeone, ceteros è conditione dimittit, ut fratrem suum Benjamin natu minorem ad se adducant.
2298	Fratres Josephi in Ægyptum regressi, Benjamin adducunt.
	Joseph se tandem fratribus prodens, in Ægyptum migrare illos unâ cum patre cogit. Jacob eō cum totâ familiâ se confert.
2300	Joseph pecuniam ex universâ Ægypto collectam, in Regia Æraria infert.
2301	Joseph, omnes Ægypti greges, quos Ægypti, ut eicas sibi compararent, dividerent coacti sunt, Regi emit.
2302	Ægyptii agros suos omnes, suamque libertatem pro recipiendis eis Pharaoni vendunt.
2302	Finis septem annorum sterilitatis. Joseph greges, & agros Ægyptiis restituit, cù conditione, ut quintam omnium proventuum partem Regi pendant.

Tabula Chronologica

180

A. M.	A. Chr.
2305	Jacob extre ^m o morbo decumbens, benedictionem super Ephraim & Manasse pronuncians, amborum eventus prædicit. Annis natus 147. moritur.
2369	Joseph, annis natus 110. moritur; antea tamen egressu Israelitarum ex Ægypto prædicto, rogat, ut ossa sua in Chanaanitidem transfrantur.
2385	Levi, annorum 137. grandavus, moritur.
2427	Novus in Ægypto Rex, beneficiorum Josephi in totam regionem immemor, Israelitas persequeatur.
2430	Circa ea tempora Job florebat, vir sapientie, virtutis, & invicta patientiae laude insignis.
2433	Aaron, filius Amram, & Jocabed, nascitur.
2473	Moyses frater Aaronis in Nilo exppositus, à filii Pharaonis invenitur, atque in filium Regie foemine adoptatus, Jocabed nutriendus traditur.
2513	Moyses fratres suos invisens, Ægyptum, qui Hebræum opprimebat, occidit. Pharaonis metu, quem crimen compreseris norat, in Madanitidem secedens, Sephoram filiam Jethro ducit, ex qua duos filios Gersam, & Eliezer generat.
2513	Deus in rubo ardenti Moysi greges socii sui in deserto paescendi apparet, ire jubet in Ægyptum, liberandis ab oppressione adversarium Israelitis.
	Ille in Ægyptum regrediens, Aaronem fratrem suum obvium usque ad montem Oreb venientem habet. Ambo fratres Pharaoni se sistentes, Dei mandata exponunt. Pharaon non recusat tantum, sed & Israelitas novis oneribus opprimit. Moyses varia coram illo prodigia exhibet.
	Prima Ægypti plaga. Aquæ in sanguinem transmutantur, die 18. sexti mensis circiter.
	II. Plaga. Ranz totam terræ faciem infestantes, ædes universas invadunt, die 25. ejusdem mensis circiter.
	III. Cyniphes, sive culices, vel saltæ pediculi, 27. ejusdem mensis.
	IV. Musæ omnis generis, circa 28. & 29. ejusdem mensis.
	V. Pestis hominum, & brutorum, circa primam diem septimi mensis, qui deinde primus fuit anni Sancti.
	VI. Ulceræ, circa diem 3. ejusdem mensis.
	VII. Grando, tonitrua, & ignes è Cælo, die 4. ejusdem mensis.
	VIII. Locustæ Ægyptios agros vassantes, 7. ejusdem mensis.
	IX. Tenebræ palpabiles, 10. ejusdem mensis. Eadem die Moyses ipsum mensum primum anni Sancti constituit; Paschatis celebritatem instituit, atque segregari jubet agnum Paschalem, quatuor post dies immolandum.
	X. Mors primorum natu, nocte inter 14. & 15. mensis Abiud. Eadem nocte primum Pascha ab Israelitis celebratur; & Pharaon facere ex Ægypto populum cogit.
2513	E' Rameesse noventes primæ die venerunt in Sochoth; inde in Etham. Deflexo postea ad meridiem itinere, castrametati sunt in Pi-hahiroth, inter Magdolum, & Mare, è regione Beel-sephon. Pharaon, cum se dimisisse populum penitus esset, abeuntes cum exercitu persecutus, ad Pi-hahiroth assequitur. Deus nubis columnam Hebreis assignat & in defensionem, & in ducem itineris. Moyses percutsum prodigiosa virgâ mare diffundens, viam per medium eius finum Hebreis aperit. Ægyptii eundem transitum tentantes, omnes naufragio perierunt, die 20. primi mensis.
	Moyses in adversam maris ripam succedens, in deserto Etham iter facit, atque tridui itinere tandem Maram peruenit, ubi injecto quodam ligno ingratus aquarum sapor corrigit.
	E' Mara moventes, veniunt in Elim, locum 12. fontibus irriguum, & 70. palmis amoenum. Post hæc, ad Mare Rubrum primum, dein in deserto Sin castrametantur; ubi Deus manna pluit. Post haec ventum in Daphcam, Alus, Raphidim, ubi deducit à Moysi è petrâ aquæ.
	Circa eundem locum Amalecites Israelitas aggrediuntur, & infirmos, qui reliqui exercitus iter persequebantur non poterant, occidunt. Moyses, missus contra illos Josue, ipse interim in montis cacumine manus ad Cælum protendebat.
	Die 3. tertii mensis post egressum ex Ægypto, Israelites ad radices Sinai castra habent, ubi integro anno manserunt.
	Moysi, consenso monte, Deus significat, ineundo cum Israelitis fœderi præsto se esse; eâ conditione, ut populus in obsequio maneret. Moyses populum conveniens, Dei conditiones exponit, atque populum ad fœdus ineundum paratum nanciscitur.

Mon-

Generalis Historia Biblicæ. 481

A.M.

A. Chr.	A. Chr.
1695	Montem repetens, populi voluntatem Deo renunciat. Deus descendere ad populum jubet, atque indicere, ut biduo ad recipiendam Legem se disponat; se interim tertia die ad eamdem Legem ferendam in Montem ascensurum. Caveat tamen populus, ne usque ad tertiam diem ad montem accedat; in transgressores vero capitali supplicio animadvertisatur.
1631	Die tertia gloria Dei montis vertici insidet, omnibus interim tubis, & tonitribus reboantibus. Moyses ad radices Sinai populum deducit, velut ad exhibendum Deo obsequium. Ipse montis verticem scandit: sed mox à Deo descendere jubetur, ac monere populum, ne montem condescere audeat, mortis discrimen alioquin subiurus. Moyses, his executioni mandatis, Deum iterum conveniens, Decalogum recipit.
1573	Descendens iterum, receptas à Deo Leges, cum prescriptis ab eo conditionibus, proponit; atque rebus ab illo propositis omnibus, populus acquiescit.
1570	Reratio in montem Moysi, Deus judicaria praæcepta, quæ potissimum ad politiam pertinent, proponit. Ille vero his acceptis, excutias ad radicem montis 12. altaris, victimas fœderi confirmingo matri jubet: sanguine postea è victimis defluente, librum Fœderis aspergendum præcipit; eodemque & populum in fœdus consentientem apergit.
1567	Hinc Moyses, Aaron, Nadab, Abiu, & septuaginta Seniores Israelis, consenso monte gloriam Domini conspicunt; statimque eadem die aliis descendentibus, Moyses, & Josue servus ipsius, adhuc sex diebus, manent. Septimæ die, Dominus acerbito ad se Moysi, ideam omnem Tabernaculū, ritus sacrificiorum, & nova quadam alia, ipatio 40. dierum, exponit.
1527	His evolutis, Deus post traditum Moysi Decalogum, duabus lapideis tabulis inscriptum, descendere actum ad populum jubet, quem reum commissæ in vitulum aureum idololatriæ denunciat.
1487	Moyses viso suis oculis populo coram vitulo ludente, excandescens subitâ irâ, projectas tabulas lapideas frangit.
	In castra demum advolans, dejectum vitulum comminuit, ac Levitum gladio in populum idololatriæ viens, 2300. trucidat.
	Mense alterius diei, succedens ad montem, veniam commissi à populo criminis à Deo impetrat. Iussus autem à Deo novas parare Legis tabulas, fidem ab eo nunquam deferendis Israhel obtinet.
	Præparatis tabulis, Moyses iterum mane alterius diei montem repetens, gloria Dei visione recreatur. Cum manifester autem in monte 40. diebus, & totidem noctibus, scriptas à Deo tabulas Legis, quas ante paraverat, recipit.
	Eâ dierum periodo evolutâ, descendens è monte, radiante intuitu Dei faciem se referre ignorat. Obductâ velo facie, ad populum loquitur, cui Tabernaculū ædificio proposito, ad spontaneas oblationes invitat. Injunctum præterea medii scilicet tributum in singulos Israelitas, instrutio in eam rem censu, atque 603550. hominibus enumeratis. Beseelel, & Oholiah operibus Tabernaculū dirigendis præficiuntur.
	Tabernaculum, & singula ejus partes eriguntur, die primæ primi mensis, anni 2. ab egressu ex Ægypto.
	Secundus census populi, primæ die secundi mensis.
	Consecratio Tabernaculū, Altarium, Sacerdotum die 5. secundi mensis.
	Census singularis Levitarum, qui omnes, loco primorum natu Israhelis, obsequiis Tabernaculū dedicantur.
	Die octava à consecratione Tabernaculū, sive dedicatione, Principes Tribuum, statâ quilibet dū, munera Tabernaculū offerunt.
	Jethro in castra venit, paucis diebus antequam Israhel è Sinai moveat.
	Die 20. secundi mensis, Majo, & Junio respondentis, Israelites moventes, veniunt Taberæram, sive Incensationem: inde tridui itinere à castrametatione Sinai, ad Kiberoth-Avah, sive ad Sepulchra Concupiscentiæ perueniunt.
	Eldad, & Medad in castris prophetant. Num. 11. 26. 27.
	Deus coturnices ad populum demittit. Num. 11. 31. 32.
	In Aferoth venientibus, Aaron, & Maria querelam in Moysen pro Sephorâ, uxore ipsius excitant. Maria septem diebus extra castra manet. Succedentes in desertum Pharan, Rethma castra habent; deinde in Cades-barne, unde 12. selecti è singulis Tribubus viri, ad explorandam Chanaanitidem mittuntur.
	Post 40. dies Exploratores ad castra reversi, in populo feditonem exercitarent, vulgantes, regionem illa incolas suos vorare. Caleb & Josue frustra rumorem compescere conantur: quare Deus interposito Differ. Calmet Tom. II. P p jure.